

Sygn. akt I C 1101/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Barnak

Protokolant: Ewelina Susz

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r. w Dębicy na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa (...) K. w R.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda Skarbu Państwa (...) K. w R. kwotę 9.855,00 zł (dziewięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 09.11.2015r. do dnia 31.12.2015r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda Skarbu Państwa (...) K.w R. kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego K. K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Dębicy kwotę 493,00 zł (czteryście dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem kosztów sądowych od uiszczenia której powód był zwolniony.

UZASADNIENIE wyroku z dnia 8 kwietnia 2016 r.

Powód (...)K. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 9.855,00 zł z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wskutek zachowania pozwanego funkcjonariusze policji K. S. i S. P. (1) doznali urazu ciała, wskutek czego zostało im wypłacone przez powoda odszkodowania w łącznej kwocie 9.855,00 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując powództwo co do zasadności jak i wysokości dochodzonej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Dębicy, Wydział II Karny w dniu 11 grudnia 2014 r., sygn. akt I K 746/14 pozwany K. K. został uznany za winnego, tego że w dniu 15 sierpnia 2014r. , w P. Osiedlu, g. D., używając przemocy w postaci zadawania uderzeń pięściami, kopaniu oraz gróźb karalnych pozbawienia życia zmuszał funkcjonariuszy Policji K. S. i S. P. (1) do zaniechania prawnej czynności służbowej oraz w wyniku zadawanych uderzeń naruszył ich netykalność cielesną powodując u K. S. obrażenia ciała w postaci stłuczenia obu łokci z otarciami skóry, stłuczenia palca III ręki prawej i palca II ręki lewej z otarciami skóry, a u S. P. (1) w postaci ogólnych potłuczeń, stłuczenia głowy z otarciem skóry , stłuczenia palca IV i V dłoni lewej i stłuczenia palca IV dłoni prawej, które to obrażenia w obu przypadkach powodowały naruszenia czynności narządu na okres poniżej dni siedmiu, podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych tj. przestępstwa z art. art. 224 § 2 kk w zw. z art. art. 222 § 1 kk

i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. W toku postępowania karnego pozwany przyznał się do zarzucanych mu czynów i zgodził się na wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy.

Dowód: akta II K 746/14: wyjaśnienie pozwanego k. 56, 80, wyrok k. 112-113.

Uszkodzenia ciała policjantów K. S. i S. P. (1) zostały uznane za wypadek w służbie. U K. S. ustalono 8,5% uszczerbek na zdrowiu, zaś u S. P. (1) 5 % uszczerbek na zdrowiu. Organ odszkodowawczy – powód na podstawie protokołów powypadkowych i orzeczeń komisji lekarskiej wypłacił poszkodowanym policjantom odszkodowanie za wypadek w służbie w wysokości łącznie 9.855,00 zł.

Dowód: protokół powypadkowy k. 15- 20,27-28, , orzeczenie komisji lekarskiej k. 21-23, 29-31, decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 24, 32.

Poczynione w sprawie ustalenia zostały dokonane na dokumentach przedłożonych do akt sprawy a także akt II 746/14, które nie budziły wątpliwości, jako sporządzone przez kompetentne organy w zakresie swoich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 441§ 3 kc - Ten, kto naprawił szkodę, za którą jest odpowiedzialny mimo braku winy, ma zwrotne roszczenie do sprawcy, jeżeli szkoda powstała z winy sprawcy.

Z kolei art. 444§ 1 kc stanowi, że : W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Biorąc pod uwagę treść cytowanych przepisów oraz okoliczności sprawy należy uznać, iż powód ma zwrotne roszczenie pod pozwanego o zapłacenie kwoty dochodzonej pozwem tj, kwoty jaka powód wypłacił, poszkodowanym działaniem pozwanego, policjantom.

Jak zasadnie przyjmuje się w orzecznictwie Skarbowi Państwa, który wypłacił funkcjonariuszowi za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji jednorazowe odszkodowanie pieniężne na podstawie art. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. Nr 53, poz. 345 ze zm.), przysługuje do sprawcy roszczenie o zwrot równowartości tego świadczenia. W sytuacji gdy potrzeba wypłacenia poszkodowanemu wypadkiem w związku ze służbą w Policji świadczenia przewidzianego ustawą z dnia 16 grudnia 1972 r. zaszła na skutek działania lub zaniechania osoby noszącego znamiona czynu niedozwolonego, zachodzi sytuacja zbliżona do określonej w hipotezie art. 441 § 3 k.c., który - zastosowany w drodze analogii legis - jest podstawą prawną roszczenia regresowego. Por uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2008r, w sprawie III CZP 13/08.

W cytowanej uchwale zasadnie wskazano również, że wysokość wypłaconego odszkodowania nie podlega weryfikacji w postępowaniu cywilnym.

Skoro pozwany wyrządził szkodę w postaci uszkodzenia ciał policjantów, zaś powód był zobowiązany do wypłaty odszkodowania, to wypłacone odszkodowania jest stratą jako poniósł powód, za którą pozwany odpowiada.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o dowód z zeznań świadka S. P. (1), z zeznań świadka K. S., z informacji K. P.w B., z odpisu wyników badań na zawartość alkoholu, z opinii biegłego ortopedy-traumatologa i z przesłuchania pozwanego na okoliczność uszkodzeń ciała u poszkodowanych funkcjonariuszy i uszkodzenia ciała u pozwanego oraz przebiegu zdarzenia z 15.08.2014r. , albowiem okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, a dowody zmierzały do przedłużenia postępowania.

Zgodnie bowiem z art. 11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Jak wskazuje się w doktrynie sąd cywilny wiąże zawarte w sentencji wyroku karnego skazującego ustalenia okoliczności dotyczące osoby sprawcy, czynu przypisanego oskarżonemu i przedmiotu przestępstwa (tak. T. Ereciński w: „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze”. Wydanie 3, uw. 11 do art. 11 kpc, s. 123). W niniejszej sprawie Sąd był związany ustaleniami wyroku z dnia 11 grudnia 2014r. w sprawie II K 746/14. Należy zauważyć, iż czyn pozwanego wyczerpywał znamiona nie tylko przestępstwa z art. 224§2 kk i 222§1 kk czyli naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza policji i wywierania wpływu na czynność urzędową, ale także z art. 157 § 2 kk., czyli spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Związanie wyrokiem karny obejmuje wszystkie te okoliczności które są konieczne aby przyjąć iż zostały wyczerpane znamiona danego przestępstwa. Do znamion przestępstwa z art. 157 § 2 kk należy spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Skoro czyn pozwanego został zakwalifikowany w kumulatywnej kwalifikacji również jako wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 kk, to związanie wyrokiem karnym obejmuje również ustalenia co do uszkodzeń ciała u pokrzywdzonych funkcjonariuszy. Wnioski dowodowe pozwanego mające na celu weryfikację ustaleń co do uszkodzeń ciała policjantów zostały pominięte albowiem okoliczności uszkodzeń ciała zostały wyjaśnione w sprawie poprzez obligatoryjne uwzględnienie ustaleń z postępowania karnego w tym zakresie. Z podobnych względów zostały pominięte pozostałe wnioski dowodowe pozwanego zmierzające do wykazania, że działania policjantów były przeprowadzona nieudolnie i niezgodnie z przepisami.

Zgodnie bowiem z art. 222 § 2 kk - Jeżeli czyn określony w § 1 (art. 222 § 1 kk) wywołało niewłaściwe zachowanie się funkcjonariusza lub osoby do pomocy mu przybranej, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia. Sąd wydając wyrok karny w sprawie II K 746/14 nie zastosował nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec pozwanego na podstawie tego przepisu, co stanowi uznanie, iż działania policjantów były zgodne z prawem i przeprowadzone prawidłowo. Ponadto w opisie czynu przestępstwa określono, że pozwany zmuszał funkcjonariuszy Policji K. S. i S. P. (2) do zaniechania prawnej czynności służbowej. Te ustalenia z postępowania karnego, uznające czynności policjantów za prawne, a ich zachowania za właściwe, również wiązały Sąd w niniejszym postępowaniu. Dodatkowo należy wskazać, że pozwany w toku postępowania karnego przyznał się do zarzucanemu mu czynu, wyjaśnił iż nie pamięta zdarzenia oraz złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (k. 56, 80).

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. albowiem pozwany przegrał sprawę w całości. W pkt III wyroku, na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazano ściągnąć od pozwanego koszty od uiszczenia których powód był zwolniony.